

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1652. usque ad annum 1662

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 90119185

§. 112. Sacræ Parisiensis Facultatis declarationes circa fidelium
obligationem confitendi Parochis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67372](#)

Sæc. XVII. malive in ea sit, & antequam id vi
A.C. 1656. deat, aut animum reflectat, actio neque bona est, neque mala.

Censura. *Est contra communia Christianæ Theologicæ principia, & innumer etiam immanissima hominum peccata exculsum pernicie animarum.*

XXVI. Authoritas unius Doctoris probi & docti reddit opinionem probabilem.

Censura. *Pernicosa est, & innaras absurditates invehens in omni materia doctrinæ moralis.*

§. CXII.

Sacræ Parïensis Facultatis declarationes circa fidelium obligationem confitendi Parochis.

Alegamb. Prodiere hoc anno apud Cramolli duo libri, quorum primus aucto
Bibl. Script. P. Joanne Bagoto Jesuita, hunc praeferebat titulum: *Defensio juris Episcopalis, & libertatis, qua gaudent fideles circa Missas & confessiones de praceptis*
S. J. Col- *monum. Gali.* Alter tacito Authoris nomine sic inscriebatur: *De fidelium obligatione con*
leff. nov. *Cler. tom. I.* *fitendi Parochis:* Uterque in generali
monum. Gali. Cleri Gallicani Conventu Parïensis fuit reprobatus: postea sacræ Facultatis Doctores, quibus utrumque hunc librum examinandi negotium fuerat da

tum, suum desuper judicium patefecere, edita in lucem sequenti declaratione: *Cum ante aliquot annos gravissimae & multorum retro saeculorum controversiae renovatae fuissent inter quosdam Regulares & Rectores Ecclesiarum Parisiensium super obligatione fidelium ad deponenda semel in annis peccata apud Parochos, & super audiendam Missam in suis Parochiis, ac de iisdem controversiis varii libelli scripti fuissent, tandem die prima Martii hujus anni decurritis supra laudatorum Rectorum nomine delatus est sacrae Facultati Theologicae Parisensi liber Gallico sermone conscriptus, cui titulus est, Defensio juris Episcopalis. Autore Bagot Jesuita, alter eadem die dictorum Regularium nomine, cui titulus est, obligatio fidelium confitendi Parochis quibus examinandis, cum dicta sacra Facultas selegisset nonnullos ex Magistris tum saecularibus tum Regularibus, qui per multas congregations rem discusserunt, auditis ipsorum relationibus contentiones illas omnes aeterno silentio comprimendas voluisset, prout jam in comitiis anni 1622. die 2. Januarii detratum fuerat. Quia tamen novissimis hisce concertationibus fidelium conscientiae a debitis erga Ecclesias suas Parochiales officiis non sine magno salutis ipsorum periculo & dispendio distrahuntur, in dies studioque par-*

Sæc. XVII.
A. C. 1656.

Sæc. XVII. tium veritas labefactari, laudabilisque in
 A. C. 1656. partibus nostris dudum observari solita di-
 sciplina convelli dignoscitur, dicta sacra
 Facultas, ut tantis malis meliora, quan-
 tum poterit, & salutaria tamen remedia
 adhibeat, duo sibi præstanda esse judicavit,
 alterum, ut a serendo judicio circa varia
 propositiones, quæ in utroque libello con-
 nentur, non abstineat, ut quæ nimis rursum
 eodem proposito authoribus dictorum libe-
 rum fine in medium adductæ sunt, neque
 alio collineant, quam ut ad Confessionem
 annuam, & Missas Parochiales audiencia
 fideles teneri, aut non teneri asseverent.
 alterum ut suum circa difficultates sup-
 dictas judicium omnibus Christi fideli-
 patefaciat.

Declarat itaque primo, eosdem fideli-
 posse quocunque tempore etiam Paschatis,
 aut annuæ Confessionis apud summum Pon-
 tificem, aut Episcopos, eorumque Vicarios
 generales, & Pœnitentiarios, necnon apud
 Presbyteros quoscumque, sive sæculares ju-
 Regulares, specialiter in certis casibus &
 circumstantiis ab iisdem summo Pontifice &
 Episcopis delegatos confiteri peccata, &
 ab iis absolvi.

2. Regulares a summo Pontifice pri-
 legia habentes, & ab Episcopis approbatæ
 aliis diebus præter Paschales, aut annuæ
 Confessionis dies non impediri, quin seruo-
 more in Ecclesia recepto, possint fideli-

confessiones audire, eosque licite & valide Sæc. XVII.
abſolvere.

A.C. 1656.

3. Cæteris paribus utilius esse & con-
ducibilis non tantum ordini totius Eccle-
siae, sed quorumlibet saluti eodem Confessio-
nis annuæ tempore apud Parochum confi-
teri, quam apud quemlibet specialiter, ut
supra dictum est, delegatum, & Missas
Parochiales frequentare, quam alias.

4. Eadem sacra Facultas Conc. Pro-
vinc. & Cleri Gallicani ſanctiones venerata,
majorum etiam fuorum veſtigiis iſiſtens,
torumque ſecuta ſenſum, ſtandum eſſe de-
cernit in antiqua ſua doctrina, & praxi
Ecclesiarum noſtrarum, & unumquemque
fidelium in hiſ p̄cſertim partibus ad Con-
fessionem annuam coram proprio Parocho
ſaciendam teneri, aut altero de ejus licentia;
neque ulla hucusque nova argumenta pro-
ferri potuſſe, quibus existimaret, ſibi eſſe
a veteribus p̄cedefforum fuorum decretis
recedendum.

5. Denique eadem sacra Facultas ſacri
Concilii Tridentini, & Conciliorum no-
ſtrorum Provincialium a Gregorio XIII.
& Sixto V. approbatorum, & totius Cleri
Gallicani Constitutionibus innixa, antiquis
etiam dictarum Ecclesiarum moribus, cen-
ſet, unumquemque fidem Missæ Parochiali
interesse debere ſaltem diebus Dominicis, &
festis majoribus, aut certe uno ex tribus
diebus Dominicis continuis, atque ideo mo-

Sæc. XVII. nendos esse fideles, & serio excitandos, ut
A. C. 1656. supra dicta, quantum in ipsis erit, obser-
vare studeant.

Ceterum Doctores Religiosi hanc
Facultatis declarationem nequidem
prælegi in comitiis generalibus sustine-
bant, quinimo Pater Bagotus librum
suum antea Gallice scriptum latinitate
donavit, ac Romæ approbatum ibidem
typis Cameræ Apostolicæ tertio po-
anno excudi curavit.

§. CXIII.

*Francisci Guillou Baccalaurei Thesis
Facultatis Theologicæ iussu
correcta.*

*Argentre
l. c.*

Ejusdem anni die decima Januarii
Dionysius de la Barde Theologie
Magister & San-Briociensis Episcopus
exposuit Facultati Theologicæ, quod
Franciscus Guillou Baccalaureus pro
obtinendo Doctoratus honore Thesi
ediderit, quæ auctoritati Episcopali
plurimum derogaret, quapropter po-
tiit, ut quidam nominarentur Doctores
qui hanc thesin examinarent, interim
vero illius Auctorem a Doctoratus gra-
arcerent. Huic petitioni annuens Fo-
cultas sex deputabat Magistros ceteris
sapientia eminentiores, qui ea de re
proxime referrent. Die igitur decima
quinta